

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΚΩ-
ΛΩΝ ΙΒ.

Χο. Ωνταλίπυργον Βρίσιαν
 Κλεινοτάτην τ' ἐπαισηῶν,
 Ος ήδ' οὐ τοῖσι λόγοις
 Σῶφεν ἔπειν αἴθος.
 Εὐδαίμονες δὲ αἱ θεοὶ οἱ
 Τότε ζώντες, ηνίκ' οὐσι
 Τῶν περιέχων. περιέχειν ποιητο-
 ωρεπή μεῦσαν ἔχων.
 Δεῖσε λέγειν τὸν κανόνον, οὓς
 Εὔδοκίμουν αἴθορ.
 Δεινῶν δὲ Κειβουλόν μάχην ἔοικε δεῖν περιέχειν αὐ-
 τὸν,
 Εἰπερ τὸν αἴθορον περιέχειν μὴ γέλωτο δολή-
 σης.
 Αδι. Καὶ μὲν πάλιν ἔγωγε ἐπινιγόμενος τῷ περιέχοντι
 χρια, καὶ περιέμοιε
 Απαντα ταῦτα ζωντίας γνώμασι σωταεχ-
 ξα.
 Εγὼ γένος ήτον μὲν λόγος δὲ αὐτὸς τοῦτο τὸ περιέχοντι
 θέλω
 Εν τοῖσι φευγηταῖσιν, δηπ περιέχοντος ἐπινόν-
 οσα
 Καὶ τοῖσι νόμοισι καὶ ταῖς δίναις τὰνταντούντος αἴτιον
 ξα.
 Καὶ τέτοιο πλεῖν ή μνεῖσιν εἶναι δεῖτον στομήσον,
 Αἰσχύλον τὸν ήτονας λόγοις, ἔπειτα πι-
 κάν.
 Σπένθαι δὲ τὴν παίδευσιν ή πέποιθεν οὐς ἐ-
 λέγειν,
 Οστις σε θερμῷ φοιτ λοῦσα περιέχοντον οὐκ
 ἔσσον.
 Καὶ τοῖνα γνώμενοις ἔχοντος τὰ θερμὰ λα-
 βά;
 Δι. Οποὶ κάκισιν δέσι, καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν
 αἴθορα.
 Αδι. Επίχειρος δέσις γάρ σε μέτρειχο λαβάν δι-
 φυκέν.
 Καὶ μοι φεύγων, οὐδὲ διός παίδεων τὸν αἴθορον
 είσον
 Ψυχήν τομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείσοις πόνοις πονη-
 σα;
 Δι. Εγὼ μὲν οὐδέν Ηρακλέοις βελπίον αἴθορα
 κέψαν.

Σχόλια. Ωνταλίπυργον.] ἐτέρα εἰδεστις μέλους
 χοροῦ μετωδικὴ ἀντίστροφος ὁμοία τῇ φορορρῆσιν στρο-
 φῇ. ἐκ πολλων χορευμάτων διπλεμιγ μέρων. οὐς τῷ τῆς
 στροφῆς καθ' ἐκαστον ἔχοντων, δέκα. πλέων τοῦ πέμπτου
 ἔξι διπλείτου καὶ διπλίσιου συγκειμένου καὶ τοῦ ἔβδο-
 μου ἐπιχειρίσου ιαμβού, καὶ ἀντιστρέψου. ἐν ἐκ-
 θέσι δημήτιχοι δέσιοι ιαμβικοὶ τετραμετροὶ καταλη-
 πτικοὶ οἵμοις ταῦτα ἔχονται. δηποτέλειοι δέσιοι διπλαῖς ἔχονται
 νευενικά, οὐ μέντοι αρχῇ, οὐδὲ κατὰ τὸ τέλος. Καὶ

 A
 CHORVS. STROPHΑ SUPERIORI
OPPOSITA.

O Qui decoram recolis,
 Et sapientiam altam:
 Quām suavis est ore tuo
 Flōsque leporique vocum?
 B O quām beati, qui tum erant
 Superstites, cūm tu eras
 Alterius vir aui. Agè tu, qui habes
 Sonos magnificos,
 Nunc aliquid noui afferas.
 Nam bene se dedit hic.
 Sed consilijs acutis tibi opus est aduersus ipsum:
 Siquidem virum vis vincere, nec obnoxius esse
 risui.
 C IN. Atqui mihi iamdudum præfocantur viscera, volenti
 Et experti hæc omnia contrarijs turbare di-
 citis.
 Ego enim inferior sermo, ideo sui vocatus,
 A dicendi magistris: quod primus ego excogi-
 tarim
 Et iuri & legibus contradicere: & isthuc state-
 rum
 D Decem millibus est condignū: quod, qui ad cau-
 sam forensem
 Sermones eligit inferiores, is conuincat hostem.
 Sed agè tu, obserua disciplinā qua fretus trium-
 phat
 Meus aduersarius: & vide, quo pacto illum re-
 fellam,
 E Qui balneas calidas se permisurum tibi nega-
 uit.
 Et quæso, quoniam tu animo balneas calidas re-
 prehendis?
 IV. Quia noxie sunt & hominem faciunt re-
 missum.
 IN. Subsistit: nam statim nunc medium te teneo
 prehensum,
 V. Ite labi non posis: agè enim, dic mihi, quem vi-
 rum tu
 Ex illis qui Ioue sunt nati, credis fortissimum esse:
 Et plurimos exantilasse animo indefesso labores?
 IV. Ego sanè neminem esse indicō Herculefor-
 tiorem.

μεν πάλιν ἔγωγε ἐπινιγόμενος.] εἰδεστις ἐτέρας διπλής
 ἀμοιβαίας ἐπιστίχων ιαμβικῶν τετραμετρων καταληπτι-
 πῶν μεθωπελευταῖος, ἔξι τίνα γνώμην λέγειν. Τοῦτο εὐρύ-
 φωνότος εἴδη. Τοῦτο μέτρον Ιππωναῖον. δηποτέλειοι διπλαῖς
 ἔχονται νευενικά. Εγὼ γάρ δέσιον.] οὐτοις αὐτοῖς ἔπειθενται.
 οὐδὲ τοῦτονα λεῖται δηποτέλειον. Καὶ τοῦτο.] τὸ
 τίνα λαβόντα δίνειν τῷ αδιπλωτῷ φυκάν. οὐδὲ σκέψαι,
 πορεύεσθαι Φειδιππαῖσιν. Καίσιον δέσιον] οὐτοῖς γάρ καν-
 νοῖ Θεωράτοις. διπλότελειον δὲ εἰσθεν. διπλάνει γαρ.